

Přijetí a jméno studentky: Nella Lováčová

Název práce: *Miscellanea Testudinis: studie k znázorňování a významu želvy v evropském umění*

Rozsah: 57 čísl. stran + obrazová příloha

Téma, které si Nella Lováčová ke své diplomové práci zvolila, je netradiční a vzhledem k současnému trendu formulovat momenty průniku dějin přírodních věd a umění i aktuální. Název práce vystihuje bohužel poněkud torzovitý obsah. Přestože text působí dojmem, že autorka byla do problematiky ponořena a že jí téma bavilo, struktura diplomové práce je místy neucelená.

Úvodní slova práce naznačují, že první dvě části se věnují historii významu želvy v umění a literatuře a třetí je rozbor obrazu *Tichých žen* H. Mattise. Následuje doporučně nejdelší druhá kapitola, věnovaná textům, ve kterých hraje želva hlavní roli, a to zejména v období od antiky (Ezop, Plinius aj.) do La Fontaina. Nejvíce pozornosti je zde věnováno bajkám. Tři stránky třetí kapitoly (s. 30–33) naznačují „pestrou mozaiku“ významů, které želva měla v období renesance až do 20. století. Tato část je slabým místem celé práce, přeci jen tak umělecky plodné období mělo být zpracováno podrobněji – obzvláště, pokud autorka na s. 44 píše, že „zlatý věk želvy a největší rozkvět použití nastal v renesanci a baroku“. Vzhledem k tomu, že cíl práce je široce formulován a že je obtížné jej naplnit, mohl být např. zdůrazněn význam určitých symbolických poloh želvy vzhledem k rozboru obrazů následující kapitoly. Tento vztah je v práci reflektován poměrně chaoticky.

V kapitole čtvrté se dostává prostoru silbovanému zamýšlení nad obrazem H. Mattise. Zde je vhodné pojednat kontext vzniku plátna, avšak vlastní výklad smyslu želvy s trojicí žen sestává z pouhého výčtu několika mála interpretací bez toho, že by se autorka pokusila o vlastní výklad, nebo že by kriticky zhodnotila názory citovaných badatelů. Podobně autorka pracuje i s druhým obrazem rozebíraným v této kapitole, dílem G. Natella. Ačkoli obě malby obsahují latentní symboliku „tiché ženy“, nepokouší se autorka bližze vysvětlit svůj výběr ani zkoumat společně rysy obou děl. Závěrečná kapitola zdůrazňuje proměnlivost ikonografie želvy v umění, avšak jen z části bychom ji mohli považovat za nový syntetický text.

Po formální stránce je práce dostatečně přehledně upravena, obsahuje dobře zpracovány seznam literatury i obrazovou přílohu. Citované zdroje a poznámkový aparát ukazují vysokou úroveň obeznamenání autority se sekundární literaturou. Z jazykového hlediska lze vytknout zejména chyby v interpunkci a používání novotvarů a výrazů nevhodných pro odborný text.

Práce má kompilaci charakter, avšak nepostrádá určité zajímavé myšlenky. Doporučila bych v první řadě přesnější formulovat otázky, které chce text zodpovědět, propracovat dedukce a věnovat větší pozornost metodologické reflexi zpracování tématu.

Přes výše uvedené výhrady splňuje diplomová práce nároky kladené na tento typ prací. **Hodnotím ji klasifikačním stupněm C.**

Mgr. Sylva Dobalová, Ph.D.

Ústav dějin umění AV ČR, Praha 1

3. 9. 2018